

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/235/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122208208
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3122208208.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov – matka: D. E., F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H. I. XXXX/XX, J. K. E., L. pobytom M. XXXX/XX, L., zastúpená právnu zástupkyňou: JUDr. Zuzana Lukačovičová, advokátka, so sídlom M. XXX/XX, J. K. E. a otec: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom K. N. XXX/XX, O. - D., zastúpený právnu zástupkyňou: Mgr. Petra Hrubová, advokátka, so sídlom A. K. XX, O., E. konaní o zmenu úpravy práv a povinností k maloletým deťom a zmenu úpravy styku, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/183/2022-467 zo dňa 22. júla 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku IV. v spojení so závislým výrokom VII. o trovách konania p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trenčín (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) vo výroku I. upravil styk otca s maloletými deťmi A. a C. B. počas bežného styku, počas jarných, veľkonočných, letných, zimných prázdnin a vianočných sviatkov v spojení s výrokom II. a III. ohľadne povinností týkajúcich sa úpravy styku. Vo výroku IV. rozhodol, že návrh otca na zmenu úpravy styku a na uloženie povinnosti rodičom vodiť deti na tréningy hokeja podľa rozpisu tréningov a zápasov hokejového klubu zamietol, vo výroku V. konanie v časti návrhu matky na úhradu polovice nákladov spojených so psychologickými sedeniami maloletého C. otcom zastavil, vo výroku VI. zmenil v časti úpravy styku rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/62/2022-37 zo dňa 20.09.2022. Vo výroku VII. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku poukázal na návrh matky doručený súdu 22.12.2022, ktorým sa domáhala zmeny úpravy styku otca s maloletými, na vyjadrenie otca, podania otca vrátane návrhu na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti, návrhu, aby bola rodičom uložená povinnosť vodiť deti na tréningy hokeja podľa rozpisu tréningov a zápasov hokejového klubu, na správy z prešetrovania pomerov kolízneho opatrovníka, oboznámenie sa s listinami tvoriacimi súdny spis, s uzneseniami súdu vydanými v konaní č.k. 32P/39/2025, 21C/5/2023 a za aplikácie ust. Čl. 5, § 36 ods. 1, § 25 ods. 1, 2, § 26, § 35 Zákona o rodine, § 52, § 58 CMP, rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Súd prvej inštancie poukázal na to, že otec na nariadenom pojednávaní netrval na zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti so striedaním v intervaloch ako navrhoval. Ďalej konštatoval,

že došlo k novým skutočnostiam a je v záujme maloletých detí, aby ich styk s otcom bol upravený s pevne stanovenými termínmi rozsahu styku a spôsobom preberania a odovzdávania detí. Súd prvej inštancie rozhodol prvým rozsudkom č.k. 32P/183/2022-262 zo dňa 20.02.2024, tento však na odvolanie rodičov Krajský súd v Trenčíne (poznámka odvolacieho súdu: Krajský súd v Žiline) uznesením sp.zn. 13CoP/97/2024 zo dňa 26.06.2024 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po zrušení rozsudku súd doplnil dokazovanie nariadením odborného poradenstva pre rodičov a deti v Centre pre deti a rodiny L. N. a ďalším výsluchom účastníkov s tým, že spolupráca s rodičmi bola zhodnotená ako dobrá, ciele však vnímali ako nenaplnené, nakoľko rodičia nedospeli k rodičovskej dohode, preto autoritatívne rozhodol o úprave styku otca s deťmi a vyhovel návrhu matky v celom rozsahu okrem času odovzdávania detí v párnny piatok, kedy matka navrhovala čas 17:00 hod. a súd určil 16:00 hod. za účelom zjednotenia času preberania detí počas víkendového styku aj styku počas pracovného týždňa. Zároveň apeloval na rodičov, aby sa v záujme zdravého vývoja maloletých detí pokúsili v otázkach súvisiacich s ich výchovou nájsť obojstranne prijateľné východiská. Je na oboch rodičoch, aby zmiernili napätú situáciu medzi nimi, ktorú vnímajú aj maloleté deti, čo konštatovalo P. L. N. a aby deti neboli neustále vystavované vážnym konfliktom rodičov, preto je potrebná primeraná, slušná, konštruktívna komunikácia s druhým rodičom, snaha o vzájomné dohody s cieľom uprednostnenia najlepšieho záujmu detí pred ich vlastnými nezhodami.

4. Otec sa okrem zmeny úpravy styku domáhal, aby súd uložil rodičom povinnosť vodiť deti na tréningy hokeja podľa rozpisu tréningov a zápasov hokejového klubu, ktorý návrh odôvodňoval s poukazom na ust. § 35 Zákona o rodine. Uvedené zákonné ustanovenie upravuje rozhodovanie súdu o nezhode rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností. Súd prvej inštancie prihliadnuc na právny názor odvolacieho súdu, že podstatnou vecou v tejto súvislosti sú spravidla veci týkajúce sa majetkových práv, ale aj tzv. statusovotvorných práv maloletého dieťaťa, ktoré stoja mimo rámec inštitútu rodičovských práv a povinností a patria rodičom bez ohľadu na to, či im výkon rodičovských práv patrí, alebo nie, pričom športová činnosť súvisí so všestranným vývojom osobnosti maloletého a jedná sa o bežnú vec, ktorá nevyžaduje nahradenie súhlasu druhého rodiča, návrh otca v tejto časti zamietol. Využil svoje oprávnenie a povinnosť viesť rodičov ku konsenzu ohľadne tréningov hokeja aj uložením výchovného opatrenia o povinnosti zúčastňovať sa odborného poradenstva na P. L. N., avšak tento cieľ sa odbornému tímu CDR nepodarilo naplniť a rodičia k dohode nedospeli. Matka uvádzala, že chce dieťa podporovať vo voľnočasových aktivitách, ktorých sa maloletý bude chcieť zúčastňovať a i keď maloletý má od septembra 2025 nastúpiť na Základnú školu E. E. L., C. ochotná ho vozit' na hokejové tréningy do J. K. E.. Poukazovala však aj na diagnostikovanú astmu a vyjadrenia alergologičky o nevhodnosti suchého vzduchu na klizisku a vhodnejšieho krúžku plávania pre maloletého, ako aj skutočnosť, že maloletý o hokej nejaví taký záujem, ako prezentuje otec. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec, podľa obsahu do časti výroku IV. , v ktorej súd jeho návrh na uloženie povinnosti rodičom vodiť deti na tréningy hokeja podľa rozpisu tréningov a zápasov hokejového klubu zamietol, v podaní doručenom súdu dňa 25.08.2025 (č.l. 475 súdneho spisu), nakoľko mal za to, že napadnutý výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvej inštancie nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V odôvodnení odvolania otec uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav veci, keď sa nezameral na názor detí ohľadom hokeja v zmysle ust. § 43 Zákona o rodine. Maloletý syn A. javí neustále záujem o hokej, tvrdenia súdu, že maloletý nejaví záujem o hokej tak, ako to prezentuje otec, sa nezakladajú na pravde a nemá ani podklad vo vykonanom dokazovaní. Zo správy CDR strana 5. je zrejmé, že maloletý A. hrá pravidelne hokej, ktorý je jeho prioritou a je u neho na prvom mieste. Zo správy CDR strana 6. je zrejmé, že maloletý C. v minulosti hral hokej a súčasne preferuje iné športy. Teda tvrdenia súdu, že u maloletého je iný záujem, ako tvrdí otec, sa nezakladajú na pravde. Matka síce deklaruje, že uprednostňuje záujem detí, opak je však pravdou. Zmenila školu i napriek ich nesúhlasu. Matka je tehotná a s partnerom čaká tretie dieťa. Ako otec je ochotný aj po zmene školy deti tieto sprevádzať na tréningy. Ak súd nechce upraviť povinnosť rodičov vodiť deti na tréningy, otec má za to, že bolo v možnostiach súdu túto otázku vyriešiť tak, že by otcovi priznal právo deti sprevádzať na tréningy podľa aktuálneho rozpisu. Otec pracuje v L. a deti od 01.09.2025 nastupujú do školy v L.. Q. má vytvorené podmienky na to, aby deťom zabezpečoval tréningy, a to nad rámec styku, ktorý mu súd určil. Súd nesprávne vec posúdil, nerešpektoval výsledky CDR, ktoré oni ako rodičia a deti absolvovali v rámci výchovného opatrenia. Súd nebral do úvahy názor detí a účelovo vec posúdil v prospech matky, ktorá

len verbalizuje, že deti bude v športe podporovať, avšak nemá skutočný záujem (aktuálne pri treťom dieťati nebude mať čas zabezpečovať pravidelné tréningy detí). Z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací súd vec zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Matka vo vyjadrení otca k odvolaniu v podaní doručenom súdu dňa 17.09.2025 (č.l. 483 súdneho spisu) uviedla, že ho považuje za nedôvodné, súd prvej inštancie postupoval správne, keď jeho návrh na uloženie povinnosti rodičom vodiť maloleté deti na tréning hokeja zamietol. Matka uviedla už pri prvom výsluchu, že chce dieťa podporovať vo voľnočasových aktivitách, potvrdila, že je ochotná vozit' ho na hokejové tréningy, avšak poukázala aj na zdravotné problémy maloletého A.. Dôrazne sa ohradzuje proti tvrdeniam otca, ktoré uvádza v podanom odvolaní, že aktuálne pri treťom dieťati nebude mať čas zabezpečovať pravidelné tréningy detí. Matka ľúbi všetky deti rovnako a aj po narodení ďalšieho dieťaťa sa bude venovať školským povinnostiam, ako aj voľnočasovým aktivitám všetkých detí rovnako. V meste L. sú športové možnosti veľmi široké a maloleté deti si môžu zvoliť voľnočasové aktivity podľa ich želania v mieste ich bydliska. Zároveň predložila sms komunikáciu, ktorú otec maloletých detí adresoval ich matke po tom, čo mu maloletý A. oznámil, že ho hokej ďalej nezaujima a preferuje už iný šport. Podľa názoru matky, otec sa snaží deti donútiť súdnym rozhodnutím, aby navštevovali tréningy športu, ktorý ich už nebaví a zvolili si iný šport. Otcem navrhované rozhodnutie by nebolo v záujme maloletých detí, naviac, ďalšie rozširovanie styku by taktiež nebolo v záujme maloletých, keďže by to narušovalo stabilitu ich režimu a viedlo k zbytočným konfliktom medzi rodičmi. Rozpisy tréningov, na ktoré sa otec odvoláva, sa každoročne menia, čo by opakovane spôsobovalo opakované spory. Zároveň poukázala aj na to, že proti otcovi je vedené priestupkové konanie v súvislosti s jeho neprimeraným správaním sa k maloletému A., ktorému dal niekoľko faciek a vulgárne mu nadával. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil odvolaním napadnutý výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu, že je zákonný a správny.

7. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky v podaní doručenom súdu dňa 13.10.2025 (č.l. 497 súdneho spisu) uviedol, že jej tvrdenia sa nezakladajú na pravde, na podanom odvolaní trvá v celom rozsahu. Maloletý A. javí dlhodobu skutočný záujem o hokej, hrá hokej tak, ako to bolo preukázané aj na CDR, maloletý mal pár dní názor vsugerovaný predovšetkým matkou, že hokej hrať nebude, preto dostal od neho výchovnú facku. Po tomto incidente pod nátlakom matky telefonoval otcovi, kedy ho matka v telefonáte inštruovala, aby mu povedal, že hokej hrať nebude. Následne A. nastúpil na tréningy a dva zápasy, matka za incident so synom podala na neho trestné oznámenie za týranie dieťaťa. Matka znovu podala trestné oznámenie pre marenie súdneho rozhodnutia, nakoľko, podľa jej názoru, jej píše otec ohľadom detí sms správy nad rámec zmiernu, ktorý uzatvorili v konaní o ochrane osobnosti pred Okresným súdom Trenčín č.k. 21C/52/2023. V celom konaní otec opakovane poukazoval na to, že matka mu chce zabrániť styku s deťmi, zneprijemňuje mu život nátlakom na jeho osobu, podáva bezdôvodné podnety. Kuratela je zjavne na strane matky, čoho dôkazom je aj fakt v inom konaní pred Okresným súdom Trenčín č.k. 32P/39/2025, kde kuratela mala vykonať pohovor s maloletým A. ohľadom zmeny školy (na žiadosť Krajského súdu v Žiline), čo sa účelovo nevykonalo. Maloletý C. začal hrať futbal, starý otec mu nakúpil výstroj, prihlásil ho na futbal v J. K. E., kde bol C. aj na tréningu. Následne mu matka zakázala, že nemôže hrať futbal, iba v L., i napriek tomu, že sa C. na futbale v J. páčilo. Ako otec trval na tom, že s matkou je nulová šanca sa na niečom dohodnúť, je v záujme detí, aby mali vytvorené podmienky navštevovať šport, ktorý preferujú, A. ho hrá aktívne už niekoľko rokov a aby sme aj my ako rodičia mali povinnosť im tieto tréningy zabezpečovať. Zároveň poukázal na to, že aj keď sú výroky I., II. a III. napadnutého rozsudku právoplatné a vykonateľné, matka mu bráni v styku podľa rozsudku. Na odvolaní trvá v celom rozsahu.

8. Matka v ďalšom vyjadrení k vyjadreniu otca v podaní doručenom súdu dňa 02.11.2025 (č.l. 511 súdneho spisu) opätovne zopakovala skutočnosti už uvádzané v predchádzajúcich vyjadreniach, podotkla, že všetky otcove tvrdenia počas celého konania sa neustále točia výlučne okolo hokeja a športu v meste J. K. E., H. otec sa vôbec nezaujima o iné aspekty života detí, ich zdravotný stav, návštevy lekárov, rodičovské združenia, školu, samotnú dochádzku do školského zariadenia, vzdelanie samotné, psychickú pohodu, zázemie, či bežný každodenný režim. Maloleté deti sa boja pred otcem vyjadriť svoj názor, pretože sa obávajú možného postihu alebo trestu zo strany otca, je preto potrebné zohľadniť, že ich vyjadrenia v prítomnosti otca nemusia odrážať ich skutočnú vôľu a ich práva môžu byť ohrozené.

9. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

10. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to otcom maloletých detí, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a ust. § 219 ods. 3 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, posúdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IV. v spojení so závislým výrokom VII. o trovách konania, a to za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

11. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojení s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predložením súdneho spisu, odvolací súd v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

12. Po preskúmaní rozsudku v napadnutej časti výroku IV., i konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku je súd prvej inštancie koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, rozsudok súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Len na zdôraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za podstatné sa potom vyjadriť osobitne k odvolacím dôvodom otca, v ostatnom poukazuje na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

13. Základom odvolania otca bol nesúhlas s časťou výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh na uloženie povinnosti rodičov vodiť deti na tréningy hokeja, a teda predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie týmto napadnutým výrokom v spojení so závislým výrokom VII. o trovách prvoinštančného konania.

14. Odvolací súd poukazuje na právny názor v súvislosti s výkladom ust. § 35 Zákona o rodine vyslovený v uznesení Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/97/2024-356 zo dňa 26.06.2024, ktorým bol súd prvej inštancie viazaný, keďže týmto uznesením došlo k zrušeniu prvého rozsudku súdu prvej inštancie v danej veci a jej vráteniu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v danej veci dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, ktorý prihliadal aj na právny názor predtým odvolacieho súdu, že je potrebné návrh otca, ktorý odôvodňoval s poukazom na ust. § 35 Zákona o rodine a ktorým sa domáhal, aby súd uložil rodičom povinnosť vodiť deti na tréningy hokeja podľa rozpisov tréningov a zápasov hokejového klubu, zamietnuť. Odvolanie otca do tejto časti súd považuje za nedôvodné.

15. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

16. Výkon rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu v zásade realizujú rodičia vo forme konsenzu spoločne. O bežných veciach dieťaťa môže rozhodovať ktorýkoľvek z rodičov, a to i bez súhlasu druhého rodiča, pokiaľ má tento plnú spôsobilosť na právne úkony a výkon rodičovských práv a povinností mu nebol pozastavený, obmedzený, resp. nebol výkonu rodičovských práv a povinností

pozbavený. Rovnako tak to platí aj v prípade podstatnej veci týkajúcej sa maloletého dieťaťa, ktorá si však za normálnych okolností vyžaduje dohodu oboch rodičov. Čo možno považovať za podstatnú vec, zákon explicitne neuvádza, no v zmysle judikatúry sa ňou rozumie všetko, čo je z objektívneho hľadiska dôležité a podstatné nielen pre rodiča, ale najmä pre dieťa. Takéto podstatné veci sú v príkladoch uvedené i v predmetnom ustanovení ako vysťahovanie maloletého dieťaťa do cudziny, správa majetku maloletého dieťaťa, určenie štátneho občianstva maloletého dieťaťa, udelenie súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, rozhodovanie o príprave na budúce povolanie dieťaťa, ale i oblasti, ktoré ustanovenie priamo neuvádza, ako je určenie bydliska dieťaťa, či zmena jeho mena a priezviska. Čiže spravidla pôjde o veci týkajúce sa majetkových práv, ale aj tzv. statusovotvorných práv maloletého dieťaťa, ktoré stoja mimo rámec inštitútu rodičovských práv a povinností a patria rodičom bez ohľadu na to, či im výkon rodičovských práv patrí, alebo nie. Odvolací súd dáva ešte do pozornosti tú skutočnosť, že súd prvej inštancie riadiac sa právnym názorom vysloveným v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu sp.zn. 13CoP/97/2024 uložil výchovné opatrenie rodičom v záujme maloletých detí, a to z dôvodu, že neboli schopní sa dohodnúť o účasti maloletých detí na hokejových tréningoch, resp. zápasoch. Avšak rodičia k dohode nedospeli.

17. Podstatné veci, týkajúce sa maloletého dieťaťa, pri ktorých musia rodičia postupovať spoločne podľa § 35 Zákona o rodine, judikatúra definuje najmä ako zásadné rozhodnutie, ovplyvňujúce vývin a život dieťaťa. Patrí sem voľba školy, trvalé odsťahovanie sa do zahraničia, závažné lekárske zákroky, či zmena náboženstva, pričom kľúčovým je vždy najlepší záujem dieťaťa. Musí ísť o záležitosti, ktoré majú trvalejší alebo dlhodobejší vplyv na život dieťaťa, patria sem zásadné zmeny v oblasti výchovy, vzdelávania, zdravotnej starostlivosti a miesta pobytu. Odvolací súd teda v zhode so súdom prvej inštancie uvádza, že jednou z hmotnoprávných podmienok pre vznik oprávnenia súdu rozhodnúť v zmysle ust. § 35 Zákona o rodine je, že ide o podstatnú vec, týkajúcu sa maloletých detí. Súd prvej inštancie túto náležite skúmal a mal za to, že uvedený návrh týkajúci sa uloženia povinnosti rodičom vodiť deti na tréningy hokeja podľa rozpisu tréningov a zápasov hokejového klubu, nie je podstatnou vecou súvisiacou s výkonom rodičovských práv a povinností, ide o športovú činnosť súvisiacu so všestranným vývojom osobnosti maloletého, jedná sa o bežnú vec, ktorá nevyžaduje nahradenie súhlasu druhého rodiča, preto správne návrh otca v tejto časti zamietol. V ďalšom sa potom správne nezaoberal tým, v čom je rozpor alebo nezhoda rodičov ohľadne zabezpečenia účasti maloletých na tréningoch.

Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že aj zo samotných vyjadrení otca, ktoré podal v priebehu konania, nebolo preukázané, že by matka bránila maloletým deťom v súvislosti s ich športovou činnosťou, zároveň stav je taký, že v rámci neodkladného opatrenia potvrdeného uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 12CoP/145/2025 zo dňa 23.07.2025 bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/39/2025 zo dňa 03.04.2025, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým udelil matke detí za otca súhlas s prestupom maloletého A. na Základnú školu E. XX, L. a s prihlášením maloletého C. na povinnú školskú dochádzku na Základu školu E. XX, L.. To znamená, že u maloletých detí prebieha povinná školská dochádzka v Trenčíne a v tejto súvislosti bude zrejme potrebné do budúca nejakým spôsobom vyriešiť ich záujem o športovú činnosť podľa toho, ako sa oni rozhodnú. Matka v priebehu konania jednoznačne deklarovala, že chce deti podporovať vo voľnočasových aktivitách, ktorých sa budú chcieť zúčastňovať a aj potvrdila, že je ochotná vozit' ich na hokejové tréningy do J. K. E..

18. Odvolací súd uvádza, že neboli zistené dôvody na zrušenie výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie, resp. na jeho zmenu vo vyvolanom odvolacom konaní, preto bol rozsudok vo výroku IV. v spojení so závislým výrokom VII. o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak neboli zistené dôvody pre iný spôsob rozhodnutia podľa § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval

v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).